

КОЛЕДЕН МАСКЕН БАЛ

Отивам на маскиран бал на юристите. Издокарал съм се като римски войн-легионер: нагръдник, шлем, поличка и дори сандали с тасми, а в ръката си държа меч. Да се появя на улицата в този вид, значи да смахна народа, затова тръгвам с колата.

Наближавам заведението и виждам набит катаджия с бухнали мустаци и тъмни очила. Вдига „слънчогледа“ и аз спирам. Като ме вижда в тези одежди, се опулва.

- Защо спирате каляската ми, полицаи? Не виждате ли, че съм самият Цезар?

- Аве, Цезаре, катаджиури те салутант! (Здравей, Цезаре, катаджиите те поздравяват) – пелтечи смутен полицаят.

Удивен съм от високата култура на ченгето, което знае дори латински, и вдигам ръка за поздрав (досуш като фашисткия между впрочем).

- Кво вадис, сеньор? (Къде отиваш, мой човек?) – пита полицаят.

- Да празнувам, ей тук отсреща. Гаудеамус игитур ювенес дум сумус (да се веселим, докато сме млади). Защо ме спирате? Какво нарушение съм направил?

- Корпус деликти. (Уликите са очевидни) Тука спирането е забранено.

- Аз не бях спрял. Вие ме спряхте. Апропо, не виждам никакъв знак тука.

- Така ли, сега ще го докараме, ей къде сме го сложили зад ъгъла. Е, какво ще правим сега? – полицаят тръгва бавно към мене, като потупва от време на време по ботуша си с палката. Имам и свидетел – ей този човек.

- Тестис уно, тестис нула (Един свидетел не е никакъв свидетел).

- Флагранте деликто (хванат сте на местопрестъплението). Това е достатъчно.

- Ераре хуманум ест (Да сгресиш е човешко) – рекох примирително. – Друг път ще знам. Дум спиро, спиро (Докато дишам, надявам се).

- И така, акт ли ще пишем или...

- Колко ще струва това „или“?

- Петдесетарка.

- Че това са парите, които вземам за цяла минута! Не са ли много?

- Ад хоминем ест пена (глобата е според човека).. Е, ще плащаме ли, или?...

- И де факто, и де юре, не сте прав.

- Карпе дием.(Използвай времето). Сега ми се е паднало. Беати посидентес (Блажени са имащите). Кондицио сине ква нон (Условие, без което не може). Хомо хоминис лупус ест (Човек за човека е вълк).

- Това ли е вашият модус вивенди? (начин на живот?) Не е ли малко гадничко?

- Де густибус ет колорибус нон диспутандум (за вкусове и цветове не се спори).

- О, санта симплицитас! О, темпора, о, морес! (О, свещена простота, О, времена, о, нрави!) – възкликвам огорчен.

- Хайде, иди изпий едно питие. Ин вино веритас. (Във виното е истината).

- Сик транзит gloria мунди (така отминава славата на света) – казвам. – Арс лонга, вита бревис (изкуството е вечно, животът е къс.) Фестина ленте (Бързай бавно).

- Темпора мутантур (времената се менят) – отвръща ченгето. – Перпетуум мобиле (вечно движение). Вени, види, вичи (дойдох, видях, победих). Давай парите!

- Много ми беше приятно все пак, че срещнах толкова начетен полицаи. Адио!

- Прокул харум (до отвъдното). (Име и на вокален състав).

- Дайър Стрейтс...

- Слави, това съм аз, колегата ти Стоян. Не ме ли позна? – казва ченгето.
- Върни ми петдесетарката! – виквам ядосан.
- Пост фактум (късно е) – отвърща той и хуква към заведението.

М. Касъров, 25.12.2009 г.